

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 282/2011 AL CONSILIULUI

din 15 martie 2011

de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

(reformare)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 397,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Regulamentului (CE) nr. 1777/2005 al Consiliului din 17 octombrie 2005 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 77/388/CEE privind sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată ⁽²⁾ trebuie să i se aducă o serie de modificări substanțiale. Din motive de claritate și de coerență, este oportună reformarea respectivelor dispoziții.
- (2) Directiva 2006/112/CE conține norme privind taxa pe valoarea adăugată (TVA) care, în unele cazuri, sunt supuse interpretării de către statele membre. Adoptarea unor dispoziții comune de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE ar trebui să asigure o conformitate sporită a aplicării sistemului TVA cu obiectivul pieței interne, în cazurile în care au apărut sau pot apărea divergențe de aplicare incompatibile cu buna funcționare a unei astfel de piețe interne. Aceste măsuri de punere în aplicare sunt obligatorii din punct de vedere juridic numai de la data intrării în vigoare a prezentului regulament și nu aduc atingere valabilității legislației și interpretării adoptate anterior de statele membre.
- (3) Modificările care rezultă din adoptarea Directivei 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor ⁽³⁾ ar trebui să se reflecte în prezentul regulament.
- (4) Prezentul regulament urmărește să asigure aplicarea uniformă a actualului sistem TVA, prin adoptarea unor norme de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE, în special în ceea ce privește persoanele impozabile, livrarea de bunuri și prestarea de servicii și locul operațiunilor impozabile. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv. Întrucât este obligatoriu și se aplică direct în toate statele membre, aplicarea în mod uniform va fi cel mai bine asigurată printr-un regulament.
- (5) Respectivele dispoziții de punere în aplicare conțin reguli specifice care răspund anumitor probleme legate de aplicare și sunt menite să asigure un tratament uniform în întreaga Uniune numai pentru circumstanțele specifice în cauză. Prin urmare, acestea nu pot fi incidente în alte cazuri și, având în vedere formularea lor, trebuie aplicate în mod restrictiv.
- (6) În cazul în care o persoană neimpozabilă își schimbă reședința și transferă un mijloc de transport nou sau în cazul în care un mijloc de transport nou se întoarce în statul membru din care a fost livrat inițial cu scutire de TVA persoanei neimpozabile care îl trimite înapoi, ar trebui să se clarifice că un astfel de caz nu reprezintă o achiziționare intracomunitară a unui mijloc de transport.
- (7) Pentru anumite prestări de servicii, este suficient ca prescriptorul să demonstreze că clientul acestor servicii, persoană impozabilă sau neimpozabilă, este stabilit în afara Comunității astfel încât furnizarea acestor servicii să nu fie supusă TVA.

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 288, 29.10.2005, p. 1.

⁽³⁾ JO L 44, 20.2.2008, p. 11.

- (8) Ar trebui să se precizeze că atribuirea unui cod de înregistrare în scopuri de TVA unei persoane impozabile care prestează servicii către un alt stat membru sau beneficiază de o prestare de servicii dintr-un alt stat membru, pentru care TVA trebuie plătită numai de către client, nu aduce atingere dreptului respectivei persoane impozabile de a nu i se impozita achizițiile intracomunitare de bunuri. Cu toate acestea, dacă persoana impozabilă comunică prestatorului codul său de înregistrare în scopuri de TVA pentru o achiziție intracomunitară de bunuri, se consideră, oricum, că aceasta a optat pentru supunerea acestor operațiuni la plata TVA.
- (9) Continuarea integrării pieței interne a condus la sporirea nevoii de cooperare transfrontalieră între operatorii economici stabiliți în diferite state membre și la dezvoltarea grupurilor europene de interese economice (GEIE), constituite în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2137/85 al Consiliului din 25 iulie 1985 privind Grupul European de Interes Economic (GEIE) ⁽¹⁾. Prin urmare, ar trebui să se precizeze că GEIE reprezintă persoane impozabile atunci când livrează bunuri sau prestează servicii cu titlu oneros.
- (10) Este necesar să se definească în mod clar serviciile de restaurant și de catering, diferențele dintre acestea și tratamentul adecvat pentru aceste servicii.
- (11) Pentru mai multă claritate, trebuie enumerate operațiunile considerate drept servicii furnizate pe cale electronică, fără ca aceste liste să fie definitive și exhaustive.
- (12) Este necesar, pe de o parte, să se stabilească faptul că o operațiune care constă exclusiv în asamblarea diferitelor părți componente ale unei mașini furnizate de un client ar trebui să fie considerată ca prestare de servicii și, pe de altă parte, să se stabilească locul prestării în cauză, atunci când aceasta îi este furnizată unei persoane neimpozabile.
- (13) Vânzarea unei opțiuni, ca instrument financiar, trebuie tratată ca o prestare de servicii separată de tranzacțiile suport la care se referă opțiunea.
- (14) Pentru a garanta aplicarea uniformă a regulilor privind stabilirea locului operațiunilor impozabile, ar trebui să fie clarificate noțiuni precum sediul activității economice, sediul fix, domiciliul stabil sau reședința obișnuită. Atunci când se ține seama de jurisprudența Curții de Justiție, utilizarea unor criterii cât mai clare și obiective ar trebui să faciliteze aplicarea în practică a acestor noțiuni.
- (15) Ar trebui să fie stabilite reguli pentru a asigura tratamentul uniform al livrărilor de bunuri, atunci când un furnizor a depășit plafonul vânzărilor la distanță pentru livrările către un alt stat membru.
- (16) Ar trebui să fie clarificat faptul că ceea ce determină partea dintr-o operațiune de transport de călători care a fost efectuată pe teritoriul Comunității este călătoria mijlocului de transport de călători și nu călătoria pasagerilor din interiorul acestuia.
- (17) În cazul achiziției intracomunitare de bunuri, dreptul statului membru de achiziție de a impozita achiziția ar trebui să rămână neafectat de regimul TVA din statul membru de origine aplicat operațiunii.
- (18) Aplicarea corectă a regulilor privind locul prestării de servicii depinde în principal de statutul clientului, de persoană impozabilă sau neimpozabilă, și de calitatea în care acționează clientul. Pentru a determina statutul de persoană impozabilă al clientului trebuie să se stabilească dovezile care trebuie obținute de prestator de la clientul său.
- (19) Ar trebui să se clarifice că în cazul în care serviciile sunt destinate uzului personal al unei persoane impozabile, inclusiv uzului personalului acesteia, respectiva persoană impozabilă nu se poate fi considerată ca acționând în calitate sa de persoană impozabilă. Pentru a determina dacă clientul acționează sau nu în calitate sa de persoană impozabilă, este suficient ca acesta să îi comunice prestatorului codul său de înregistrare în scopuri de TVA, cu excepția cazului în care prestatorul dispune de informații contrare. Ar trebui, de asemenea, să se asigure că același serviciu achiziționat atât pentru utilizarea în cadrul activității economice, cât și pentru uz personal este impozitat numai într-un singur loc.
- (20) Pentru a determina cu precizie locul stabilirii clientului, prestatorul de servicii trebuie să verifice informațiile furnizate de clientul respectiv.
- (21) Fără a aduce atingere regulii generale privind locul prestării de servicii în favoarea unei persoane impozabile, în cazul prestării unor servicii către un client care este stabilit în mai mult de un singur loc, ar trebui să existe reguli care să ajute prestatorul să determine sediul fix al clientului, la care se furnizează serviciul, ținând seama de circumstanțe. În cazul în care prestatorul serviciilor nu este capabil să determine sediul respectiv, ar trebui să existe norme care să clarifice obligațiile prestatorului. Normele respective ar trebui să aducă nu aducă atingere și să nu modifice obligațiile care revin clientului.
- (22) Ar trebui, de asemenea, să fie precizat momentul în care prestatorul serviciilor trebuie să determine statutul, calitatea și locul în care este stabilit clientul, fie că este persoană impozabilă, fie neimpozabilă.
- (23) Fără a aduce atingere aplicării generale a principiului referitor la practicile abuzive în cazul dispozițiilor din prezentul regulament, este oportun să se atragă atenția, în mod special, cu privire la aplicarea sa în cazul anumitor dispoziții din prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 199, 31.7.1985, p. 1.

- (24) Anumite servicii specifice, precum acordarea drepturilor de televizare pentru meciurile de fotbal, traducerea de texte, serviciile privind solicitarea de rambursare a TVA și serviciile de intermediere prestate unei persoane neimpozabile implică operațiuni transfrontaliere sau chiar participarea unor operatori economici stabiliți în afara Comunității. Locul prestării acestor servicii trebuie să fie în mod clar determinat, pentru a crea o mai mare certitudine juridică.
- (25) Ar trebui să fie precizat faptul că prestațiile unui intermediar care acționează în numele și în contul altei persoane care ia parte la asigurarea cazării în cadrul sectorului hotelier nu se supun regulii specifice privind prestările de servicii legate de un bun imobil.
- (26) În cazul în care diferite servicii prestate în cadrul organizării unei ceremonii funerare fac parte dintr-un singur serviciu, ar trebui să se stabilească regula după care se determină locul prestării serviciului.
- (27) Pentru a asigura tratamentul uniform al prestărilor de servicii culturale, artistice, sportive, științifice, educative și de divertisment, precum și al altor servicii similare, ar trebui să fie definit accesul la astfel de evenimente și serviciile auxiliare legate de accesul respectiv
- (28) Este necesar să se clarifice tratamentul serviciilor de restaurant și de catering prestate la bordul unui mijloc de transport în situația în care transportul de călători se efectuează pe teritoriul mai multor țări.
- (29) Având în vedere că regulile specifice aplicabile închirierii unui mijloc de transport depind de durata posesiei sau a utilizării acestuia, este necesar nu numai să se stabilească vehiculele care ar trebui considerate „mijloace de transport”, ci și să se clarifice regimul aplicabil prestării unui astfel de serviciu în cazul în care se succed mai multe contracte. Este de asemenea necesar să se stabilească locul în care un mijloc de transport este pus efectiv la dispoziția clientului.
- (30) În anumite circumstanțe specifice, perceperea unui comision pentru efectuarea plăților prin intermediul unui card de credit sau de debit, în legătură cu o operațiune, nu trebuie să reducă baza impozabilă pentru respectiva operațiune.
- (31) Este necesar să se clarifice că se poate aplica cota redusă în cazul închirierii de corturi, rulote și case mobile instalate pe terenuri de camping și utilizate în scop de cazare.
- (32) Formarea sau reconversia profesională ar trebui să includă instruirea legată în mod direct de o meserie sau profesie, precum și orice instruire care urmărește însușirea sau actualizarea cunoștințelor în scop profesional, indiferent de durata cursului.
- (33) Monedele de platină ar trebui să fie considerate ca fiind excluse de la scutirile aplicabile valutei, bancnotelor și monedelor.
- (34) Ar trebui să se precizeze că scutirea aplicabilă prestării de servicii legate de importul de bunuri a căror valoare este inclusă în baza impozabilă pentru respectivele bunuri acoperă serviciile de transport efectuate cu ocazia unei schimbări de reședință.
- (35) Bunurile transportate în afara Comunității de către cumpărător și utilizate pentru echiparea sau alimentarea mijloacelor de transport folosite în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică de către alte persoane decât persoanele fizice, precum organisme de drept public și asociații, ar trebui să fie excluse de la scutirile pentru operațiuni de export.
- (36) Pentru a garanta practici administrative uniforme de calcul al valorii minime a (în cazul) scutirilor aplicabile la exporturile de bunuri transportate în bagajele personale ale călătorilor, dispozițiile privind aceste calcule ar trebui să fie armonizate.
- (37) Ar trebui precizat că scutirea referitoare la anumite operațiuni asimilate exporturilor se aplică și serviciilor care fac obiectul regimului special pentru servicii prestate pe cale electronică.
- (38) Un organism înființat în temeiul cadrului juridic comunitar aplicabil unui consorțiu pentru o infrastructură europeană de cercetare (ERIC) ar trebui să fie considerat organism internațional în scopul scutirii de TVA numai în cazul în care îndeplinește anumite condiții. Prin urmare, ar trebui să fie identificate caracteristicile necesare pentru ca acest organism să beneficieze de scutire.
- (39) Livrarea de bunuri și prestarea de servicii efectuate în baza unor acorduri diplomatice și consulare ori destinate unor organisme internaționale recunoscute sau anumitor forțe armate sunt scutite de TVA cu anumite limite și condiții. Pentru ca o persoană impozabilă care efectuează o astfel de livrare sau prestare dintr-un alt stat membru să poată determina că sunt respectate condițiile și limitele respectivei scutiri, ar trebui să se întocmească un certificat de scutire (un certificat pentru aplicarea scutirii).
- (40) Pentru exercitarea dreptului de deducere ar trebui să fie admise și documentele electronice de import, în cazul în care acestea îndeplinesc aceleași cerințe ca documentele pe suport de hârtie.
- (41) În cazul în care un furnizor de bunuri sau un prestator de servicii dispune de un sediu fix pe teritoriul statului membru în care trebuie plătită taxa, trebuie precizate circumstanțele în care acest sediu ar trebui să fie responsabil pentru plata taxei.
- (42) Ar trebui să fie clarificat faptul că persoana impozabilă care și-a stabilit sediul activității economice pe teritoriul statului membru în care trebuie plătită TVA trebuie considerată drept persoană impozabilă stabilită în statul membru respectiv în ceea ce privește răspunderea pentru plata taxei, chiar și atunci când sediul activității economice nu participă la livrarea de bunuri sau la prestarea de servicii.

- (43) Ar trebui să fie clarificat faptul că orice persoană impozabilă trebuie să comunice, pentru anumite operațiuni impozabile, codul său de înregistrare în scopuri de TVA, imediat ce intră în posesia acestuia, în scopul de a permite o percepere cât mai justă a taxei.
- (44) Pentru a asigura un tratament egal al operatorilor economici, ar trebui să fie indicate greutatea pentru aurul de investiții care sunt general acceptate pe piața metalelor prețioase și ar trebui fixată o dată comună pentru stabilirea valorii monedelor de aur.
- (45) Regimul special aplicabil persoanelor impozabile care nu sunt stabilite în Comunitate și care prestează servicii pe cale electronică pentru persoane neimpozabile stabilite sau cu reședința în Comunitate este supus anumitor condiții. În cazul în care condițiile respective nu mai sunt îndeplinite, consecințele ar trebui să fie clarificate în mod special.
- (46) Din Directiva 2008/8/CE decurg anumite modificări. În măsura în care modificările respective vizează, pe de o parte, impozitarea închirierii pe termen lung a mijloacelor de transport începând din 1 ianuarie 2013, iar pe de altă parte, impozitarea serviciilor furnizate pe cale electronică începând din 1 ianuarie 2015, ar trebui precizat că dispozițiile aferente ale prezentului regulament se aplică numai de la datele respective,

următoarelor servicii, în cazul în care prestatorul demonstrează că locul prestării, determinat în conformitate cu capitolul V secțiunea 4 subsecțiunile 3 și 4 din prezentul regulament, se află în afara Comunității:

- (a) de la 1 ianuarie 2013, serviciile menționate la articolul 56 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2006/112/CE;
- (b) de la 1 ianuarie 2015, serviciile enumerate la articolul 58 din Directiva 2006/112/CE;
- (c) serviciile enumerate la articolul 59 din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 4

Orice persoană impozabilă care are dreptul de a nu i se impozita achizițiile intracomunitare de bunuri, în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2006/112/CE, continuă să beneficieze de acest drept dacă, în temeiul articolului 214 alineatul (1) litera (d) sau (e) din directiva menționată, respectivei persoane i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA pentru serviciile primite pentru care este obligată la plata TVA sau pentru serviciile prestate de aceasta pe teritoriul unui alt stat membru și pentru care TVA trebuie plătită exclusiv de către beneficiar.

Cu toate acestea, în cazul în care persoana impozabilă respectivă comunică codul său de înregistrare în scopuri de TVA unui furnizor cu ocazia unei achiziții intracomunitare de bunuri, se consideră că această persoană și-a exercitat opțiunea prevăzută la articolul 3 alineatul (3) din directiva respectivă.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT

Articolul 1

Prezentul regulament stabilește măsuri de punere în aplicare a anumitor dispoziții din titlurile I-V și VII-XII din Directiva 2006/112/CE.

CAPITOLUL II

DOMENIU DE APLICARE

(TITLUL I DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

Articolul 2

Următoarele operațiuni nu reprezintă achiziții intracomunitare în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE:

- (a) transferul unui mijloc de transport nou de către o persoană neimpozabilă cu ocazia unei schimbări de reședință, dacă scutirea prevăzută la articolul 138 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/112/CE nu a putut fi aplicată în momentul livrării;
- (b) înapoierea unui mijloc de transport nou de către o persoană neimpozabilă către statul membru din care acesta i-a fost livrat inițial în temeiul scutirii prevăzute la articolul 138 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 3

Fără a aduce atingere articolului 59a primul paragraf litera (b) din Directiva 2006/112/CE, nu este supusă TVA prestarea

CAPITOLUL III

PERSOANE IMPOZABILE

(TITLUL III DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

Articolul 5

Un grup european de interes economic (GEIE), constituit în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2137/85, care livrează bunuri sau prestează servicii cu titlu oneros membrilor săi sau terților, reprezintă o persoană impozabilă în sensul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CEE.

CAPITOLUL IV

OPERAȚIUNI IMPOZABILE

(ARTICOLELE 24-29 DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

Articolul 6

(1) Serviciile de restaurant și de catering reprezintă servicii care constau în furnizarea de produse alimentare și/sau de băutură, preparate sau nepreparate, pentru consumul uman, însoțită de servicii conexe suficiente care să permită consumul imediat al acestora. Furnizarea de produse alimentare și/sau de băutură este numai unul dintre elementele unui întreg în care predomină serviciile. Serviciile de restaurant constau în prestarea unor astfel de servicii în spațiile prestatorului, iar serviciile de catering constau în prestarea unor astfel de servicii în afara localurilor prestatorului.

(2) Furnizarea de produse alimentare și/sau de băuturi, preparate sau nu, fie cu transport, fie fără, dar fără vreun alt serviciu conex nu se consideră a fi servicii de restaurant sau catering în sensul alineatului (1).

Articolul 7

(1) „Serviciile prestate pe cale electronică” prevăzute în Directiva 2006/112/CE includ serviciile furnizate pe internet sau printr-o rețea electronică a căror natură determină prestarea lor automată, care implică intervenție umană minimă, și imposibil de realizat în absența tehnologiei informației.

(2) Dispozițiile de la alineatul (1) se aplică, în special, în următoarele cazuri:

- (a) furnizarea de produse digitale în general, inclusiv software și modificări sau actualizări de software;
- (b) serviciile care asigură sau sprijină prezența unor societăți sau persoane fizice într-o rețea electronică, precum un site web sau o pagină web;
- (c) serviciile generate automat de un calculator prin intermediul internetului sau al unei rețele electronice, ca răspuns la introducerea anumitor date specifice de către destinatar;
- (d) transferul cu titlu oneros al dreptului de a pune în vânzare bunuri sau servicii pe un site de internet care funcționează ca o piață online, pe care potențialii cumpărători își lansează ofertele printr-o procedură automată și pe care părțile sunt anunțate în privința realizării unei vânzări printr-un mesaj electronic generat automat de un calculator;
- (e) pachetele de servicii de internet (ISP) în care componenta de telecomunicații reprezintă o parte auxiliară și subordonată (adică pachetele care nu se reduc doar la accesul la internet și includ alte elemente, precum pagini de conținut care asigură accesul la știri, informații meteorologice sau turistice; spații de joc; găzduire de site-uri web; acces la dezbateri online etc.);
- (f) serviciile enumerate în anexa I.

(3) Dispozițiile de la alineatul (1) nu se aplică, în special, în cazul:

- (a) serviciilor de radio și de televiziune;
- (b) serviciilor de telecomunicații;
- (c) bunurilor pentru care comanda și prelucrarea sunt efectuate prin mijloace electronice;
- (d) CD-ROM-urilor, dischetelor și a altor suporturi materiale similare;

(e) materialelor tipărite, precum cărți, buletine, ziare sau reviste;

(f) CD-urilor și casetelor audio;

(g) casetelor video și DVD-urilor;

(h) jocurilor pe CD-ROM;

(i) serviciilor unor profesioniști precum avocații și consultanții financiari, care consiliază clienții prin poșta electronică;

(j) serviciilor de învățământ, atunci când conținutul cursurilor este furnizat de către un profesor pe internet sau printr-o rețea electronică (și anume printr-o conexiune la distanță);

(k) serviciilor de reparații fizice offline ale echipamentelor informatice;

(l) serviciilor de stocare de date offline;

(m) serviciilor de publicitate, în special în ziare, pe afișe sau la televiziune;

(n) serviciilor de asistență telefonică;

(o) serviciilor de învățământ care implică exclusiv cursuri prin corespondență, precum cursurile prin poștă;

(p) serviciilor convenționale de vânzare prin licitații, care se bazează pe intervenția umană directă, indiferent de modul în care se fac ofertele;

(q) serviciilor de telefonie cu componentă video, cunoscute și sub denumirea de servicii de videofonie;

(r) accesului la internet și la World Wide Web;

(s) serviciilor de telefonie furnizate prin internet.

Articolul 8

În cazul în care o persoană impozabilă doar assemblează diverse părți componente ale unei mașini care i-au fost furnizate în totalitate de către client, operațiunea respectivă reprezintă o prestare de servicii în înțelesul articolului 24 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 9

Vânzarea unei opțiuni, în cazul în care această vânzare constituie o operațiune care intră sub incidența articolului 135 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112/CE, reprezintă o prestare de servicii, în înțelesul articolului 24 alineatul (1) din directiva menționată. Respectiva prestare de servicii este distinctă de operațiunile suport de care sunt legate serviciile.

CAPITOLUL V

LOCUL OPERAȚIUNILOR IMPOZABILE

SECȚIUNEA 1

Noțiuni

Articolul 10

(1) În aplicarea articolelor 44 și 45 din Directiva 2006/112/CE, locul în care o persoană impozabilă și-a stabilit sediul activității economice este locul în care se desfășoară funcțiile de administrare centrală a societății.

(2) Pentru determinarea locului menționat la alineatul (1) se iau în considerare locul în care se iau deciziile principale legate de managementul general al societății, locul în care se află sediul social al societății și locul în care se întâlnește conducerea societății.

În cazul în care aceste criterii nu permit determinarea cu certitudine a locului de stabilire a sediului unei activități economice, locul în care se iau deciziile principale legate de managementul general al societății este criteriul care prevalează.

(3) Simpla existență a unei adrese poștale nu poate fi considerată drept loc de stabilire a sediului activității economice a unei persoane impozabile.

Articolul 11

(1) În aplicarea articolului 44 din Directiva 2006/112/CE, un „sediul fix” înseamnă orice sediu, altul decât sediul activității economice menționat la articolul 10 din prezentul regulament, care se caracterizează printr-un grad suficient de permanență și o structură adecvată ca resurse umane și tehnice care îi permit să primească și să utilizeze serviciile care sunt furnizate pentru necesitățile proprii ale sediului respectiv.

(2) În aplicarea articolelor indicate în continuare, un „sediul fix” înseamnă orice sediu, altul decât sediul activității economice menționat la articolul 10 din prezentul regulament, care se caracterizează printr-un grad suficient de permanență și o structură adecvată ca resurse umane și tehnice care îi permit să furnizeze servicii a căror prestare o asigură:

- (a) articolul 45 din Directiva 2006/112/CE;
- (b) de la 1 ianuarie 2013, articolul 56 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE;
- (c) până la 31 decembrie 2014, articolul 58 din Directiva 2006/112/CE;
- (d) articolul 192a din Directiva 2006/112/CE.

(3) Faptul că dispune de un cod de înregistrare în scopuri de TVA nu este suficient pentru ca un sediu să fie considerat sediu fix.

Articolul 12

În aplicarea Directivei 2006/112/CE, „domiciliul stabil” al unei persoane fizice, impozabile sau nu, înseamnă adresa înregistrată în registrul de evidență a populației ori într-un registru similar sau adresa indicată de persoana respectivă autorităților fiscale competente, cu excepția cazului în care există dovada că această adresă nu reflectă realitatea.

Articolul 13

„Reședința obișnuită” a unei persoane fizice, impozabile sau nu, menționată în Directiva 2006/112/CE reprezintă locul în care persoana fizică respectivă locuiește în mod obișnuit, ca rezultat al unor legături personale și profesionale.

Atunci când există legături profesionale într-o altă țară decât cea în care există legături personale sau când nu există legături profesionale, locul „reședinței obișnuite” se determină pe baza legăturilor personale care indică existența unor legături strânse între persoana respectivă și locul în care locuiește.

SECȚIUNEA 2

Locul livrării de bunuri**(Articolele 31-39 din Directiva 2006/112/CE)**

Articolul 14

În cazul în care, în cursul unui an calendaristic, se depășește plafonul aplicat de un stat membru în conformitate cu articolul 34 din Directiva 2006/112/CE, articolul 33 din directiva menționată nu modifică locul livrării altor bunuri decât produsele supuse accizelor, efectuate în cursul aceluiași an calendaristic înainte de depășirea plafonului aplicat de statul membru pentru anul calendaristic curent, cu condiția îndeplinirii cumulative a următoarelor condiții:

- (a) furnizorul nu a exercitat opțiunea prevăzută la articolul 34 alineatul (4) din directiva menționată;
- (b) valoarea livrărilor sale de bunuri nu a depășit plafonul în cursul anului calendaristic anterior.

Cu toate acestea, articolul 33 din Directiva 2006/112/CE modifică locul următoarelor livrări în statul membru în care se încheie expediția sau transportul:

- (a) livrarea de bunuri prin care plafonul aplicat de statul membru în cauză pentru anul calendaristic curent a fost depășit în cursul aceluiași an calendaristic;
- (b) orice livrare ulterioară de bunuri în interiorul statului membru respectiv în acel an calendaristic;
- (c) livrările de bunuri în interiorul statului membru respectiv în anul calendaristic următor anului calendaristic în care s-a produs evenimentul menționat la litera (a).

Articolul 15

Partea unui transport de călători efectuat în Comunitate, la care se face referire în articolul 37 din Directiva 2006/112/CE, se determină în funcție de călătoria mijlocului de transport și nu de călătoria efectuată de către fiecare dintre călători.

SECȚIUNEA 3

Locul achizițiilor intracomunitare de bunuri

(Articolele 40, 41 și 42 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 16

În cazul în care a avut loc o achiziție intracomunitară de bunuri în înțelesul articolului 20 din Directiva 2006/112/CE, statul membru în care se încheie expediția sau transportul își exercită competența de impozitare, indiferent de regimul TVA aplicat operațiunii în statul membru în care a început expediția sau transportul.

Orice cerere a unui furnizor de bunuri de corectare a TVA facturate de acesta și declarate de acesta statului membru în care a început expediția sau transportul bunurilor este tratată de statul membru respectiv în conformitate cu propria legislație națională.

SECȚIUNEA 4

Locul prestării de servicii

(Articolele 43-59 din Directiva 2006/112/CE)

Subsecțiunea 1

Statutul clientului*Articolul 17*

(1) În cazul în care locul prestării de servicii depinde de statutul de persoană impozabilă sau de persoană neimpozabilă al clientului, acest statut se determină pe baza articolelor 9-13 și a articolului 43 din Directiva 2006/112/CE.

(2) O persoană juridică neimpozabilă înregistrată sau care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA în temeiul articolului 214 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE pentru că achizițiile sale intracomunitare de bunuri sunt supuse TVA sau pentru că și-a exercitat opțiunea de a aplica TVA acestor operațiuni este considerată o persoană impozabilă în înțelesul articolului 43 din directiva menționată.

Articolul 18

(1) Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană impozabilă:

(a) atunci când respectivul client i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA și dacă prestatorul obține confirmarea validității codului de înregistrare respectiv, precum și a numelui și adresei aferente acestuia,

în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoare adăugată ⁽¹⁾.

(b) atunci când clientul nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă îl informează pe prestator că a depus o cerere în acest sens, și dacă prestatorul obține orice altă dovadă care demonstrează că clientul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA precum și dacă efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

(2) Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană neimpozabilă atunci când demonstrează că acel client nu i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în afara Comunității are statutul de persoană impozabilă:

(a) dacă obține din partea clientului un certificat eliberat de autoritățile fiscale competente din țara clientului, prin care se confirmă că respectivul client desfășoară activități economice astfel încât să i se permită acestuia să obțină o rambursare a TVA în temeiul Directivei 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității ⁽²⁾;

(b) atunci când clientul nu deține certificatul respectiv, dacă prestatorul dispune de codul de înregistrare în scopuri de TVA al clientului sau de un cod similar atribuit clientului de țara de stabilire și utilizat pentru a identifica societățile sau de orice altă dovadă care să ateste faptul că clientul este o persoană impozabilă și dacă prestatorul efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

Subsecțiunea 2

Calitatea clientului*Articolul 19*

În scopul punerii în aplicare a regulilor privind locul de prestare a serviciilor prevăzute la articolele 44 și 45 din Directiva 2006/112/CE, o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă considerată persoană impozabilă, care primește servicii destinate exclusiv uzului privat, inclusiv celui al personalului său, este considerată drept o persoană neimpozabilă.

⁽¹⁾ JO L 268, 12.10.2010, p. 1.

⁽²⁾ JO L 326, 21.11.1986, p. 40.

Dacă nu dispune de informații contrare, cum ar fi natura serviciilor prestate, prestatorul poate considera că serviciile sunt destinate activității economice a clientului în cazul în care, pentru această operațiune, clientul i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA.

Dacă unul și același serviciu este destinat atât uzului privat, inclusiv celui al personalului clientului cât și uzului activității economice, prestarea acestui serviciu este reglementată exclusiv de articolul 44 din Directiva 2006/112/CE cu condiția să nu existe nicio practică abuzivă.

Subsecțiunea 3

Locul stabilirii clientului

Articolul 20

În cazul în care o prestare de servicii efectuată în beneficiul unei persoane impozabile sau în beneficiul unei persoane juridice neimpozabile considerată a fi o persoană impozabilă intră sub incidența articolului 44 din Directiva 2006/112/CE și în cazul în care persoana impozabilă respectivă este stabilită într-o singură țară sau, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, are domiciliul stabil și reședința obișnuită într-o singură țară, prestarea de servicii în cauză este impozabilă în țara respectivă.

Prestatorul stabilește respectivul loc pe baza informațiilor furnizate de client și verifică aceste informații pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

Aceste informații pot cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de statul membru în care este stabilit clientul.

Articolul 21

În cazul în care o prestare de servicii în beneficiul unei persoane impozabile sau în beneficiul unei persoane juridice neimpozabile considerată a fi persoană impozabilă intră sub incidența articolului 44 din Directiva 2006/112/CE, și persoana impozabilă este stabilită în mai multe țări, prestarea în cauză este impozabilă în țara în care respectiva persoană impozabilă și-a stabilit sediul activității economice.

Cu toate acestea, în cazul în care serviciul este prestat către un sediu fix al persoanei impozabile aflat în alt loc decât cel în care clientul și-a stabilit sediul activității economice, prestarea în cauză este impozabilă în locul în care se află acel sediu fix care primește serviciul respectiv și îl utilizează pentru propriile sale nevoi.

În cazul în care persoana impozabilă nu dispune de un sediu al activității economice sau de un sediu fix, serviciul este impozabil la locul unde este domiciliul stabil sau reședința obișnuită a acesteia.

Articolul 22

(1) În scopul identificării sediului fix al clientului, căruia îi este prestat serviciul, prestatorul examinează natura și utilizarea serviciului prestat.

Atunci când natura și utilizarea serviciului furnizat nu îi permite să identifice sediul fix căruia îi este furnizat serviciul, prestatorul, pentru a identifica sediul fix respectiv, trebuie să urmărească cu atenție deosebită dacă contractul, formularul de comandă și codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de statul membru al clientului și comunicat acestuia de către client identifică sediul fix ca fiind client al serviciului și dacă sediul fix este entitatea care plătește pentru serviciul în cauză.

În cazul în care sediul fix al clientului, căruia îi este furnizat serviciul, nu poate fi stabilit în conformitate cu primul și al doilea paragraf din prezentul alineat sau în cazul în care serviciile care intră sub incidența articolului 44 din Directiva 2006/112/CE sunt prestate către o persoană impozabilă în temeiul unui contract încheiat pentru unul sau mai multe servicii utilizate, în mod neidentificabil și necuantificabil, prestatorul consideră în mod valabil că serviciile sunt furnizate la locul în care clientul și-a stabilit sediul activității economice.

(2) Aplicarea prezentului articol se face fără a aduce atingere obligațiilor clientului.

Articolul 23

(1) De la 1 ianuarie 2013, în cazul în care, în conformitate cu articolul 56 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2006/112/CE, o prestare de servicii este impozabilă la locul în care este stabilit clientul sau, în absența unui sediu, la locul în care acesta are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, prestatorul determină respectivul loc pe baza informațiilor faptice furnizate de client și verifică aceste informații pe baza procedurilor de securitate comerciale normale cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

(2) În cazul în care, în conformitate cu articolele 58 și 59 din Directiva 2006/112/CE, o prestare de servicii este impozabilă la locul în care este stabilit clientul sau, în absența unui sediu, la locul în care acesta are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, prestatorul determină respectivul loc pe baza informațiilor faptice furnizate de client și verifică aceste informații pe baza procedurilor de securitate comerciale normale cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

Articolul 24

(1) De la 1 ianuarie 2013, în cazul în care serviciile care intră sub incidența articolului 56 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2006/112/CE sunt prestate unei persoane neimpozabile care este stabilită în mai multe țări sau are domiciliul stabil într-o țară și reședința obișnuită în alta, la determinarea locului prestării acestor servicii se acordă prioritate locului care garantează în cea mai mare măsură impozitarea la locul consumului efectiv.

(2) În cazul în care serviciile vizate de articolele 58 și 59 din Directiva 2006/112/CE sunt prestate unei persoane neimpozabile care este stabilită în mai multe țări sau are domiciliul stabil într-o țară și reședința obișnuită în alta, la determinarea locului prestării acestor servicii se acordă prioritate locului care garantează în cea mai mare măsură impozitarea la locul consumului efectiv.

Subsecțiunea 4

Dispoziții comune cu privire la determinarea statutului, a calității și a locului în care este stabilit clientul

Articolul 25

În vederea aplicării regulilor referitoare la locul prestării serviciilor se ține seama doar de circumstanțele existente la momentul la care intervine faptul generator. Modificările ulterioare aduse utilizării serviciului primit nu afectează determinarea locului prestării, atât timp cât nu există dovezi cu privire la existența unei practici abuzive.

Subsecțiunea 5

Prestarea de servicii pentru care se aplică regulile generale

Articolul 26

Operațiunea prin care un organism acordă drepturi de televizare pentru meciurile de fotbal unor persoane impozabile intră sub incidența articolului 44 din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 27

Prestarea de servicii care constau în solicitarea sau primirea de rambursări de TVA în temeiul Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare ⁽¹⁾ intră sub incidența articolului 44 din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 28

Prestarea de servicii efectuată în cadrul organizării unei ceremonii funerare, în măsura în care constituie un serviciu unic, intră sub incidența articolelor 44 și 45 din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 29

Fără a aduce atingere aplicării articolului 41 din prezentul regulament, prestarea de servicii de traducere de texte intră sub incidența articolelor 44 și 45 din Directiva 2006/112/CE.

Subsecțiunea 6

Prestarea de servicii de către intermediari

Articolul 30

Prestarea de servicii de către intermediari, menționată la articolul 46 din Directiva 2006/112/CE, include serviciile prestate de către intermediari care acționează în numele și în

contul destinatarului serviciului intermediat precum și serviciile prestate de intermediari care acționează în numele și în contul prestatorului serviciilor intermediare.

Articolul 31

Serviciile prestate de către intermediarii care acționează în numele și în contul altei persoane, constând în intermedierea în prestarea unui serviciu de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare care au o funcție similară intră sub incidența:

- (a) articolului 44 din Directiva 2006/112/CE, dacă sunt furnizate unei persoane impozabile care acționează ca atare sau unei persoane juridice neimpozabile considerată drept persoană impozabilă;
- (b) articolului 46 din directiva menționată, dacă sunt furnizate unei persoane neimpozabile.

Subsecțiunea 7

Prestarea de servicii culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment și de alte servicii similare

Articolul 32

(1) Serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau evenimentele similare, menționate la articolul 53 din Directiva 2006/112/CE, includ prestarea serviciilor ale căror caracteristici esențiale constau în garantarea dreptului de acces la un eveniment în schimbul unui bilet sau al unei plăți, inclusiv sub forma unui abonament sau a unei cotizații periodice.

(2) Alineatul (1) se aplică în special:

- (a) dreptului de acces la spectacole, reprezentații teatrale, reprezentații de circ, târguri, parcuri de distracții, concerte, expoziții și alte evenimente culturale similare;
- (b) dreptului de acces la evenimente sportive precum meciuri sau competiții;
- (c) dreptului de acces la evenimente educaționale și științifice, precum conferințe și seminarii.

(3) Nu intră sub incidența alineatului (1) utilizarea, în schimbul plății unei cotizații, a unor facilități precum cele oferite de sălile de gimnastică și altele asemănătoare.

Articolul 33

Serviciile auxiliare menționate la articolul 53 din Directiva 2006/112/CE includ serviciile legate în mod direct de accesul la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau la alte evenimente similare furnizate separat unei persoane care participă la un eveniment, în schimbul plății unei sume de bani.

Astfel de servicii auxiliare includ în special utilizarea vestiarelor sau a instalațiilor sanitare, dar nu includ serviciile de intermediere legate de vânzarea biletelor.

⁽¹⁾ JO L 44, 20.2.2008, p. 23.

Subsecțiunea 8

Prestarea de servicii auxiliare serviciilor de transport și prestarea de servicii de evaluare și lucrări asupra bunurilor mobile

Articolul 34

Cu excepția cazului în care bunurile care trebuie asamblate sunt încorporate într-un bun imobil, locul prestării de servicii către o persoană neimpozabilă, care constau doar în asamblarea de către o persoană impozabilă a diverselor părți componente ale unei mașini care i-au fost furnizate în totalitate de către client, se stabilește în conformitate cu articolul 54 din Directiva 2006/112/CE.

Subsecțiunea 9

Prestarea de servicii de restaurant și de catering, la bordul mijloacelor de transport

Articolul 35

Partea dintr-o operațiune de transport de călători efectuată în Comunitate astfel cum se menționează la articolul 57 din Directiva 2006/112/CE se determină în funcție de călătoria mijlocului de transport și nu de călătoria efectuată de către fiecare dintre călători.

Articolul 36

Prestarea de servicii de restaurant și de catering pe parcursul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate intră sub incidența articolului 57 din Directiva 2006/112/CE.

Prestarea de servicii de restaurant și de catering în afara unei astfel de părți, însă pe teritoriul unui stat membru sau al unei țări terțe sau al unui teritoriu terț intră sub incidența articolului 55 din directiva menționată.

Articolul 37

Locul prestării unui serviciu de restaurant sau de catering furnizat în interiorul Comunității parțial în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în Comunitate și parțial în afara unei astfel de părți, însă pe teritoriul unui stat membru, se determină în întregime conform regulilor de stabilire a locului prestării aplicabile la începutul respectivei prestări de servicii de restaurant sau de catering.

Subsecțiunea 10

Închirierea de mijloace de transport

Articolul 38

(1) Noțiunea de „mijloc de transport” menționată la articolul 56 și la articolul 59 primul paragraf litera (g) din

Directiva 2006/112/CE include vehiculele, motorizate sau nu, și alte echipamente și dispozitive destinate transportului de persoane sau obiecte dintr-un loc în altul, care pot fi trase, tractate sau împinse de vehicule, și care sunt în mod normal proiectate să fie utilizate pentru transport și pot realiza efectiv acest lucru.

(2) În sensul alineatului (1), sunt incluse în categoria mijloacelor de transport în special următoarele vehicule:

- (a) vehiculele terestre, precum automobile, motocicletele, biciclete, triciclete și rulote;
- (b) remorcile și semiremorcile;
- (c) vagoanele feroviare;
- (d) navele;
- (e) aeronavele;
- (f) vehiculele proiectate special pentru transportul persoanelor bolnave sau rănite;
- (g) tractoarele agricole și alte vehicule agricole;
- (h) vehiculele pentru invalizi acționate manual sau electronic.

(3) Nu sunt considerate mijloace de transport în sensul alineatului (1) vehiculele care sunt imobilizate în permanență și containerele.

Articolul 39

(1) În aplicarea articolului 56 din Directiva 2006/112/CE, durata posesiei sau utilizării continue a unui mijloc de transport care face obiectul închirierii se determină pe baza contractului dintre părțile implicate.

Contractul servește drept prezumție, care poate fi contestată prin orice element de fapt sau de drept în vederea stabilirii duratei reale a posesiei sau utilizării continue.

Depășirea în caz de forță majoră a perioadei contractuale pentru închirierea pe termen scurt în sensul articolului 56 din Directiva 2006/112/CE nu afectează stabilirea duratei sau utilizării continue a mijlocului de transport.

(2) În cazul în care închirierea aceluiași mijloc de transport face obiectul mai multor contracte succesive încheiate între aceleași părți contractante, durata reprezintă durata posesiei sau utilizării continue a respectivului mijloc de transport în temeiul tuturor contractelor.

În sensul primului paragraf, un contract și prelungirile sale se consideră a fi contracte succesive.

Cu toate acestea, durata contractului sau a contractelor de închiriere pe termen scurt care precedă contractului care este considerat pe termen lung nu este reevaluată, cu condiția să nu existe vreo practică abuzivă.

(3) Cu excepția cazurilor de practică abuzivă, contractele de închiriere succesive încheiate între aceleași părți contractante, dar care au ca obiect mijloace de transport diferite, nu sunt considerate drept contracte succesive în sensul alineatului (2).

Articolul 40

Locul în care mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziția clientului, în conformitate cu articolul 56 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE, îl constituie locul în care clientul sau un terț care acționează în numele acestuia intră în posesia fizică a acestuia.

Subsecțiunea 11

Prestarea de servicii către persoane neimpozabile din afara Comunității

Articolul 41

Prestarea de servicii de traducere de texte furnizate unei persoane neimpozabile stabilite în afara Comunității este reglementată de articolul 59 primul paragraf litera (c) din Directiva 2006/112/CE.

CAPITOLUL VI

BAZA DE IMPOZITARE

(TITLUL VII DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

Articolul 42

În cazul în care un furnizor de bunuri sau un prestator de servicii, ca o condiție de acceptare a plății prin card de credit sau de debit, solicită clientului să plătească o sumă lui însuși sau unei alte societăți, iar prețul total ce trebuie plătit de clientul în cauză rămâne neschimbat indiferent de modul de plată, suma respectivă constituie parte integrantă a bazei impozabile pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, în conformitate cu articolele 73-80 din Directiva 2006/112/CE.

CAPITOLUL VII

COTE

Articolul 43

Furnizarea de „cazare pentru vacanță” menționată la punctul 12 din anexa III la Directiva 2006/112/CE include închirierea de corturi, de rulote sau de case mobile care sunt instalate pe terenuri de camping și utilizate pentru cazare.

CAPITOLUL VIII

SCUTIRI

SECȚIUNEA 1

Scutiri pentru anumite activități de interes public

(Articolele 132, 133 și 134 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 44

Serviciile de formare sau reconversie profesională prestate în condițiile prevăzute la articolul 132 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112/CE includ instruirea legată în mod direct de

o meserie sau profesie, precum și orice instruire care urmărește însușirea sau actualizarea unor cunoștințe în scop profesional. Durata unui curs de formare sau reconversie profesională nu este relevantă în acest sens.

SECȚIUNEA 2

Scutiri pentru alte activități

(Articolele 135, 136 și 137 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 45

Scutirea prevăzută la articolul 135 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2006/112/CE nu se aplică monedelor de platină.

SECȚIUNEA 3

Scutiri la import

(Articolele 143, 144 și 145 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 46

Scutirea menționată la articolul 144 din Directiva 2006/112/CE se aplică serviciilor de transport legate de importul de bunuri mobile efectuat în cadrul unei schimbări de reședință.

SECȚIUNEA 4

Scutiri la export

(Articolele 146 și 147 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 47

Noțiunea de „mijloace de transport de uz privat” menționată la articolul 146 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE include mijloacele de transport utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică de către alte persoane decât persoanele fizice, precum organisme de drept public în sensul articolului 13 din directiva menționată și asociații.

Articolul 48

Pentru a determina, ca o condiție pentru scutirea acordată în cazul livrării de bunuri transportate în bagajul personal al călătorilor, dacă plafonul stabilit de un stat membru în conformitate cu articolul 147 alineatul (1) primul paragraf litera (c) din Directiva 2006/112/CE a fost depășit, calculul se bazează pe valoarea facturii. Valoarea cumulată a mai multor bunuri poate fi folosită numai în cazul în care toate bunurile în cauză sunt incluse în aceeași factură emisă de aceeași persoană impozabilă care livrează bunuri aceluiași client.

SECȚIUNEA 5

Scutiri legate de anumite operațiuni asimilate exporturilor

(Articolele 151 și 152 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 49

Scutirea prevăzută la articolul 151 din Directiva 2006/112/CE se aplică, de asemenea, serviciilor electronice în cazul în care acestea sunt furnizate de o persoană impozabilă căreia i se aplică regimul special pentru servicii prestate pe cale electronică prevăzut la articolele 357-369 din directiva menționată.

Articolul 50

(1) Pentru a putea recunoaște un organism înființat în calitate de consorțiu pentru o infrastructură europeană de cercetare (ERIC), prevăzut de Regulamentul nr. 723/2009 al Consiliului din 25 iunie 2009 privind cadrul juridic comunitar aplicabil unui consorțiu pentru o infrastructură europeană de cercetare (ERIC) ⁽¹⁾, drept organism internațional în sensul articolului 143 alineatul (1) litera (g) și al articolului 151 alineatul (1) primul paragraf litera (b) din Directiva 2006/112/CE, trebuie să fie întrunite toate condițiile următoare:

- (a) să aibă personalitate juridică proprie și capacitate juridică deplină;
- (b) să fie înființat în temeiul legislației Uniunii Europene și să fie reglementat de acesta;
- (c) printre membrii săi să se numere state membre, și, după caz, țări terțe și organizații interguvernamentale, cu excluderea organismelor private;
- (d) să aibă obiective specifice și legitime care sunt urmărite în comun și care în esență nu sunt de natură economică.

(2) Scutirea prevăzută la articolul 143 alineatul (1) litera (g) și la articolul 151 alineatul (1) primul paragraf litera (b) din Directiva 2006/112/CE se aplică unei ERIC menționate la alineatul (1), în cazul în care aceasta este recunoscută drept organism internațional de către statul membru gazdă.

Limitele și condițiile unei astfel de scutiri se stabilesc într-un acord între membrii ERIC în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 723/2009. În cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate în afara statului membru în care are loc livrarea și în cazul serviciilor, scutirea poate fi acordată prin rambursarea TVA în conformitate cu articolul 151 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 51

(1) În cazul în care persoana care primește livrarea de bunuri sau prestarea de servicii este stabilită în Comunitate, dar nu în statul membru în care are loc respectiva livrare sau prestare, certificatul de scutire de TVA și accize prevăzut în anexa II la prezentul regulament servește drept confirmare a faptului că operațiunea poate beneficia de scutire în temeiul articolului 151 din Directiva 2006/112/CE, sub rezerva notelor explicative care figurează în anexa la certificatul respectiv.

Când utilizează acest certificat, statul membru în care este stabilită persoana care primește livrarea de bunuri sau prestarea de servicii poate decide dacă să utilizeze un certificat comun pentru TVA și accize sau două certificate distincte.

(2) Certificatul menționat la alineatul (1) trebuie să poarte ștampila autorităților competente ale statului membru gazdă. Totuși, dacă bunurile sau serviciile sunt destinate uzului oficial, statele membre pot dispensa destinatarul, în condițiile stabilite de acestea, de obligația ștampilării certificatului. Această dispensă poate fi retrasă în caz de abuz.

Statele membre informează Comisia cu privire la punctul de contact desemnat să identifice serviciile responsabile de ștampilarea certificatului și la măsura în care acordă scutiri de la obligația ștampilării certificatului. Comisia comunică informațiile primite celorlalte state membre.

(3) În cazul în care se aplică scutirea directă în statul membru în care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, furnizorul sau prestatorul trebuie să obțină certificatul menționat la alineatul (1) din prezentul articol de la destinatarul bunurilor sau serviciilor și să îl păstreze în evidențele sale. Dacă scutirea se acordă sub forma unei rambursări de TVA, în temeiul articolului 151 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE, certificatul se anexează cererii de rambursare depuse în statul membru vizat.

CAPITOLUL IX

DEDUCERI

(TITLUL X DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

Articolul 52

În cazul în care statul membru de import a introdus un sistem electronic pentru îndeplinirea formalităților vamale, noțiunea de „document de import”, menționată la articolul 178 litera (e) din Directiva 2006/112/CE, include versiunile electronice ale acestor documente, cu condiția ca acestea să permită controlul exercitării dreptului de deducere.

CAPITOLUL X

OBLIGAȚIILE PERSOANELOR IMPOZABILE ȘI ALE ANUMITOR PERSOANE NEIMPOZABILE

(TITLUL XI DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

SECȚIUNEA 1

Persoane obligate la plata TVA

(Articolele 192a-205 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 53

(1) În vederea punerii în aplicare a articolului 192a din Directiva 2006/112/CE, se ia în considerare un sediu fix pe care îl deține persoana impozabilă, numai în cazul în care acesta se caracterizează printr-un grad suficient de permanență și printr-o structură adecvată ca resurse umane și tehnice care să îi permită efectuarea livrării de bunuri sau a prestării de servicii la care participă.

(2) În cazul în care o persoană impozabilă deține un sediu fix pe teritoriul unui stat membru în care trebuie plătită TVA, se consideră că sediul respectiv nu participă la o livrare de bunuri

⁽¹⁾ JO L 206, 8.8.2009, p. 1.

sau la o prestare de servicii în sensul articolului 192a litera (b) din Directiva 2006/112/CE, cu excepția cazului în care resursele tehnice și umane ale aceluși sediu fix sunt utilizate de respectiva persoană pentru operațiuni inerente realizării livrării impozabile a acelor bunuri sau prestării impozabile a acelor servicii efectuate în respectivul stat membru, înainte sau în timpul livrării sau prestării.

În cazul în care resursele sediului fix sunt utilizate numai pentru sarcini de sprijin administrativ, precum contabilitate, facturare sau recuperare de creanțe, nu se consideră că aceste resurse sunt utilizate în scopul realizării livrării de bunuri sau prestării de servicii.

Cu toate acestea, în cazul în care se emite o factură cu codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de statul membru în care se află sediul fix, se consideră că respectivul sediu fix a participat la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii efectuată în acel stat membru, cu excepția cazului în care se demonstrează contrariul.

Articolul 54

În cazul în care o persoană impozabilă și-a stabilit sediul activității economice pe teritoriul statului membru în care trebuie plătită TVA, articolul 192a din Directiva 2006/112/CE nu se aplică chiar dacă respectivul sediu al activității economice nu participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pe care aceasta o efectuează în acel stat membru.

SECȚIUNEA 2

Dispoziții diverse

(Articolele 272 și 273 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 55

Pentru operațiunile menționate la articolul 262 din Directiva 2006/112/CE, persoanele impozabile cărora trebuie să li se atribuie un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA în temeiul articolului 214 din directiva respectiva și persoanele juridice neimpozabile înregistrate în scopuri de TVA trebuie să își comunice, în cazul în care acționează ca atare, codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor lor de bunuri sau prestatorilor lor de servicii imediat ce dețin astfel de coduri.

Persoanele impozabile menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE, care beneficiază de neimpozitarea achizițiilor lor intracomunitare de bunuri în conformitate cu articolul 4 primul paragraf din prezentul regulament, nu trebuie să își comunice codul individual de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor lor de bunuri în cazul în care sunt înregistrate în scopuri de TVA în conformitate cu articolul 214 alineatul (1) litera (d) sau (e) din directiva respectivă.

CAPITOLUL XI

REGIMURI SPECIALE

SECȚIUNEA 1

Regimul special pentru aurul de investiții

(Articolele 344-356 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 56

Noțiunea de „greutate acceptată pe piața lingourilor de aur” menționată la articolul 344 alineatul (1) punctul 1 din

Directiva 2006/112/CE include cel puțin unitățile și greutatea comercializate care figurează în anexa III la prezentul regulament.

Articolul 57

Pentru a stabili lista monedelor de aur menționată la articolul 345 din Directiva 2006/112/CE, noțiunile de „preț” și „valoarea de piață liberă”, menționate la articolul 344 alineatul (1) punctul 2, înseamnă prețul și valoarea de piață liberă la data de 1 aprilie a fiecărui an. În cazul în care data de 1 aprilie nu coincide cu o zi în care se stabilesc aceste valori, se folosesc valorile zilei următoare în care sunt fixate.

SECȚIUNEA 2

Regimul special pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii pe cale electronică unor persoane neimpozabile

(Articolele 357-369 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 58

În cazul în care, în cursul unui trimestru calendaristic, o persoană impozabilă nestabilă care aplică regimul special pentru servicii prestate pe cale electronică prevăzut la articolele 357-369 din Directiva 2006/112/CE îndeplinește cel puțin unul dintre criteriile de excludere prevăzute la articolul 363 din directiva menționată, statul membru de identificare exclude persoana impozabilă nestabilă din regimul special. În aceste cazuri, persoana impozabilă nestabilă poate fi exclusă ulterior din regimul special în orice moment, pe durata trimestrului respectiv.

În ceea ce privește serviciile furnizate pe cale electronică prestate anterior excluderii, dar pe durata trimestrului calendaristic în care se produce excluderea, persoana impozabilă nestabilă depune un decont de TVA pentru întregul trimestru, în conformitate cu articolul 364 din Directiva 2006/112/CE. Obligația de depunere a decontului nu afectează o eventuală obligație de înregistrare în scopuri de TVA într-un stat membru în temeiul regulilor obișnuite.

Articolul 59

Orice perioadă de declarare (trimestru calendaristic) în înțelesul articolului 364 din Directiva 2006/112/CE constituie o perioadă independentă de declarare.

Articolul 60

După ce un decont de TVA a fost depus în conformitate cu dispozițiile de la articolul 364 din Directiva 2006/112/CE, orice modificări ulterioare ale cifrelor conținute în decontul respectiv pot fi efectuate numai prin intermediul unei rectificări a decontului în cauză, și nu printr-o regularizare într-un decont ulterior.

Articolul 61

Sumele din deconturile de TVA depuse în temeiul regimului special pentru servicii prestate pe cale electronică prevăzut la articolele 357-369 din Directiva 2006/112/CE nu se rotunjesc în plus sau în minus la cea mai apropiată unitate monetară. Trebuie raportată și remisă valoarea exactă a TVA.

Articolul 62

Un stat membru de identificare care încasează o sumă mai mare decât cea rezultată din decontul de TVA depus pentru servicii prestate pe cale electronică în conformitate cu articolul 364 din Directiva 2006/112/CE rambursează suma plătită în exces direct persoanei impozabile în cauză.

În cazul în care statul membru de identificare a încasat o sumă în temeiul unui decont de TVA despre care ulterior se constată că este incorect, iar statul membru respectiv a distribuit deja suma în cauză statelor membre de consum, statele membre respective rambursează direct suma plătită în exces persoanei impozabile nestabilite și informează statul membru de identificare în privința rectificării ce trebuie efectuate.

Articolul 63

Cuantumurile TVA plătite în temeiul articolului 367 din Directiva 2006/112/CE trebuie să corespundă decontului de TVA depus în conformitate cu dispozițiile de la articolul 364 din directiva menționată. Orice modificări ulterioare ale sumelor plătite pot fi efectuate numai cu trimitere la decontul în cauză și nu pot fi atribuite altui decont sau regularizate într-un decont ulterior.

CAPITOLUL XII

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 64*

Regulamentul (CE) nr. 1777/2005 se abrogă.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 15 martie 2011.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa IV.

Articolul 65

Prezentul regulament intră în vigoare în cea de-a douăzecea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul se aplică de la 1 iulie 2011.

Cu toate acestea:

- articolul 3 litera (a), articolul 11 alineatul (2) litera (b), articolul 23 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (1) se aplică de la 1 ianuarie 2013.
- articolul 3 litera (b) se aplică de la 1 ianuarie 2015.
- articolul 11 alineatul (2) litera (c) se aplică până la 31 decembrie 2014.

Pentru Consiliu

Președintele

MATOLCSY Gy.

ANEXA I

Articolul 7 din prezentul regulament

1. Punctul 1 din anexa II la Directiva 2006/112/CE:
 - (a) găzduirea de site-uri și pagini web;
 - (b) întreținerea automată a programelor, online și la distanță;
 - (c) administrarea de sisteme la distanță;
 - (d) stocarea de date online, atunci când anumite date sunt stocate și extrase prin mijloace electronice;
 - (e) furnizarea online de spațiu pe disc, la cerere.
2. Punctul 2 din anexa II la Directiva 2006/112/CE:
 - (a) accesarea sau descărcarea de software-uri (inclusiv programe de achiziții/contabilitate și software antivirus) și actualizarea acestora;
 - (b) software-uri de blocare a bannerelor publicitare, cunoscute și sub denumirea de bannerblockers;
 - (c) drivere pentru descărcare, precum software-uri care creează interfețe între calculator și echipamentele periferice (precum imprimantele);
 - (d) instalarea automată online de filtre pe site-uri web;
 - (e) instalarea automată online de firewalls.
3. Punctul 3 din anexa II la Directiva 2006/112/CE:
 - (a) accesarea sau descărcarea de teme pentru spațiul de lucru (desktop);
 - (b) accesarea sau descărcarea de imagini fotografice sau pictoriale sau de economizoare de ecran (screensavers);
 - (c) conținutul digitalizat al cărților și al altor publicații electronice;
 - (d) abonamente la ziare și reviste online;
 - (e) jurnale pe internet (weblogs) și statistici de frecvență a site-urilor web;
 - (f) știri, informații rutiere și buletine meteorologice online;
 - (g) informații online generate automat de un software din date specifice introduse de către client, precum date juridice și financiare (în special date precum cotațiile burselor de valori actualizate continuu, în timp real);
 - (h) furnizarea de spațiu publicitar, inclusiv bannere publicitare pe un site/o pagină web;
 - (i) folosirea motoarelor de căutare și a directoarelor de internet.
4. Punctul 4 din anexa II la Directiva 2006/112/CE:
 - (a) accesarea sau descărcarea de muzică pe calculator și pe telefonul mobil;
 - (b) accesarea sau descărcarea de teme muzicale, extrase, tonuri de apel sau alte sunete;
 - (c) accesarea sau descărcarea de filme;
 - (d) descărcarea de jocuri pe calculator și pe telefonul mobil;
 - (e) accesarea de jocuri automate online care depind de internet sau de alte rețele electronice similare, în care jucătorii se află la o distanță geografică.

5. Punctul 5 din anexa II la Directiva 2006/112/CE:

- (a) învățământ automat la distanță a cărui funcționare depinde de internet sau de o rețea electronică similară și a cărui furnizare necesită o intervenție umană limitată sau nulă, inclusiv clase virtuale, cu excepția cazurilor în care internetul sau o rețea electronică similară este folosită numai ca instrument de comunicare între profesor și student;
 - (b) caiete de exerciții completate de elevi online și notate automat, fără intervenție umană.
-

ANEXA II

Articolul 51 din prezentul regulament

UNIUNEA EUROPEANĂ

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE TVA ȘI/SAU ACCIZE (*)
(Directiva 2006/112/CE – articolul 151 – și Directiva 2008/118/CE – articolul 13)

Seria nr. (opțional):		
1. ORGANISMUL/PERSOANA ELIGIBILĂ		
Denumirea/humele		
Strada și numărul		
Cod poștal, localitatea		
Statul membru (gazdă)		
2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU A ȘTAMPILA (nume, adresă și număr de telefon)		
3. DECLARAȚIA ORGANISMULUI SAU A PERSOANEI ELIGIBILE		
Organismul sau persoana eligibilă ⁽¹⁾ declară prin prezenta		
(a) că bunurile și/sau serviciile enumerate în rubrica 5 sunt destinate ⁽²⁾		
☐ uzului oficial al ☐ uzului personal al		
☐ unei misiuni diplomatice străine ☐ unui membru al unei misiuni diplomatice străine		
☐ unei reprezentanțe consulare străine ☐ unui membru al unei reprezentanțe consulare străine		
☐ unui organism european care face obiectul protocolului privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene		
☐ unei organizații internaționale ☐ unui membru al personalului unei organizații internaționale		
☐ forțelor armate ale unui stat care este parte la Tratatul Nord Atlantic (forțe NATO)		
☐ forțelor armate ale Regatului Unit staționate în insula Cipru		
(denumirea instituției) (a se vedea rubrica 4)		
(b) că bunurile și/sau serviciile descrise în rubrica 5 respectă condițiile și limitele aplicabile scutirii în statul membru gazdă menționat la rubrica 1 și		
(c) că informațiile de mai sus sunt furnizate cu bună-credință.		
Organismul sau persoana eligibilă se obligă prin prezenta să achite statului membru din care au fost expediate bunurile ori din care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile valoarea TVA și sau a accizelor care s-ar datora în cazul în care bunurile și/sau serviciile nu ar respecta condițiile pentru aplicarea scutirii sau în cazul în care acestea nu ar fi utilizate în maniera indicată.		
Numele și calitatea semnatarului		
Localitatea, data		Semnătura
4. ȘTAMPILA ORGANISMULUI (în cazul scutirii pentru uz personal)		
Localitatea, data	Ștampila	Numele și calitatea semnatarului
		Semnătura

5. DESCRIEREA BUNURILOR ȘI/SAU A SERVICIILOR PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE LA PLATA TVA ȘI/SAU A ACCIZELOR					
A. Informații privind furnizorul/prestatorul/antrepozitarul autorizat					
1. Numele și adresa					
2. Statul membru					
3. Codul de înregistrare în scopuri de TVA/Codul de accize sau codul de înregistrare fiscală					
B. Informații privind bunurile și/sau serviciile					
Nr.	Descrierea detaliată a bunurilor și/sau a serviciilor ⁽²⁾ (sau trimiterea la formularul de comandă anexat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără TVA și accize		Moneda
			Valoarea unitară	Valoarea totală	
Valoarea totală					
6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ A STATULUI MEMBRU GAZDĂ					
Expedierea/livrarea de bunuri și/sau prestarea de servicii descrisă în rubrica 5 respectă:					
☐ în totalitate ☐ până la cantitatea de (numărul) ⁽⁴⁾					
condițiile de scutire de TVA și/sau de accize					
Numele și calitatea semnatarului					
Locul, data Ștampila Semnătura					
7. PERMISIUNEA DE A SE DISPENSA DE ȘTAMPILA PREVĂZUTĂ LA RUBRICA 6 (numai în cazul scutirii pentru uz oficial)					
Prin documentul nr.:					
Din data:					
Organismului eligibil pentru scutire					
I se acordă dispensă din partea:					
Autorității competente din statul membru gazdă:					
În ceea ce privește obligația de a obține ștampila prevăzută la rubrica 6:					
Numele și calitatea semnatarului					
Localitatea, data Ștampila Semnătura					
(*) A se bifa mențiunea inutilă. (1) A se bifa mențiunea inutilă. (2) A se marca cu un X rubrica potrivită. (3) A se bara spațiul neutilizat. Această obligație se aplică și dacă se anexează formulare de comandă. (4) În rubrica 5 sau din formularul de comandă anexat se bazează bunurile și/sau serviciile neeligibile.					

Note explicative

1. Acest certificat servește furnizorului/prestatorului și/sau antrepozitarului autorizat drept document justificativ pentru scutirea de la plata taxei a livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii sau a expedierilor de bunuri destinate organismelor/persoanelor eligibile menționate la articolul 151 din Directiva 2006/112/CE și la articolul 13 din Directiva 2008/118/CE. În consecință, se întocmește un certificat pentru fiecare furnizor/prestator/antrepozitar. În plus, furnizorul/prestatorul/antrepozitarul are obligația de a păstra prezentul certificat în evidențele sale, în conformitate cu prevederile legale aplicabile în statul său membru.
2. (a) Specificațiile generale cu privire la hârtia care trebuie utilizată sunt cele prevăzute în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* C 164, 1.7.1989, p. 3.

Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele și să aibă dimensiunea de 210 mm pe 297 mm, cu o toleranță maximă de 5 mm în minus sau de 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea.

În cazul unei scutiri de accize certificatul de scutire se întocmește în două exemplare:

 - un exemplar se păstrează de către expeditor;
 - un exemplar se atașează circulației produsului supus accizei.
- (b) Orice spațiu neutilizat din rubrica 5.B se barează astfel încât să nu fie posibile adăugiri.
- (c) Documentul trebuie completat lizibil și într-o manieră care să nu permită ștergerea datelor. Nu sunt permise ștersături sau corecturi. Documentul se completează într-o limbă recunoscută de statul membru gazdă.
- (d) Dacă descrierea bunurilor și/sau a serviciilor (rubrica 5.B din certificat) se referă la un formular de comandă întocmit în altă limbă decât limba recunoscută de statul membru gazdă, organismul/persoana eligibilă trebuie să atașeze o traducere.
- (e) Pe de altă parte, dacă certificatul este întocmit într-o altă limbă decât limba recunoscută de statul membru al furnizorului/prestatorului/antrepozitarului, organismul/persoana eligibilă trebuie să atașeze o traducere a informațiilor cu privire la bunurile și serviciile din rubrica 5.B.
- (f) Limbă recunoscută înseamnă una dintre limbile utilizate oficial în statul membru sau orice altă limbă oficială din Uniune pe care statul membru o declară ca fiind utilizabilă în acest scop.
3. Prin declarația din rubrica 3 din certificat, organismul/persoana eligibilă furnizează informațiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire în statul membru gazdă.
4. Prin declarația din rubrica 4 din certificat, organismul confirmă detaliile din rubricile 1 și 3(a) din document și certifică faptul că persoana eligibilă face parte din personalul instituției.
5. (a) Trimiterea la formularul de comandă (rubrica 5.B din certificat) trebuie să conțină cel puțin data și numărul comenzii. Formularul de comandă trebuie să conțină toate elementele care figurează în rubrica 5 din certificat. Dacă certificatul trebuie ștampilat de autoritatea competentă a statului membru gazdă, se ștampilează și formularul de comandă.
- (b) Indicarea codului de accize definit la articolul 22 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 2073/2004 al Consiliului din 16 noiembrie 2004 privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor este opțională; indicarea codului de înregistrare în scopuri de TVA sau a codului de înregistrare fiscală este obligatorie.
- (c) Moneda se indică folosind un cod din trei litere, în conformitate cu standardul internațional ISO 4217 stabilit de Organizația Internațională de Standardizare ⁽¹⁾.
6. Declarația de mai sus a organismului/persoanei eligibile se autentifică la rubrica 6 prin ștampila autorității competente din statul membru gazdă. Autoritatea respectivă poate condiționa aprobarea de acordul unei alte autorități din statul său membru. Obținerea acestui acord este obligația autorității fiscale competente.
7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa organismul eligibil de obligația de a solicita ștampila în cazul scutirii pentru uz oficial. Organismul eligibil menționează această dispensă la rubrica 7 din certificat.

⁽¹⁾ Exemple, cu titlu informativ, de coduri de monede utilizate în prezent: EUR (euro), BGN (leva bulgară), CZK (coroană cehă), DKK (coroană daneză), GBP (liră sterlină), HUF (forint maghiar), LTL (litas lituanian), PLN (zlot polonez), RON (leu românesc), SEK (coroană suedeză), USD (dolar american).

ANEXA III

Articolul 56 din prezentul regulament

Unitate	Greutăți comercializate
Kg	12,5/1
Gram	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
Uncie (1 oz = 31,1035 g)	100/10/5/1 ¹ / ₂ / ¹ / ₄
Tael (1 tael = 1,193 oz.) ⁽¹⁾	10/5/1
Tola (10 tola = 3,75 oz.) ⁽²⁾	10

⁽¹⁾ Tael = unitate de greutate tradițională chinezească. Titlul nominal al unei bare tael din Hong Kong este 990, iar în Taiwan barele de 5 și 10 taeli pot avea un titlu de 999,9.

⁽²⁾ Tola = unitate de greutate tradițională indiană pentru aur. Bara cu cea mai folosită dimensiune este cea de 10 tola, cu titlu de 999.

ANEXA IV

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr. 1777/2005	Prezentul regulament
Capitolul I	Capitolul I
Articolul 1	Articolul 1
Capitolul II	Capitolele III și IV
Capitolul II secțiunea 1	Capitolul III
Articolul 2	Articolul 5
Capitolul II secțiunea 2	Capitolul IV
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 9
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 8
Capitolul III	Capitolul V
Capitolul III secțiunea 1	Capitolul V secțiunea 4
Articolul 4	Articolul 28
Capitolul III secțiunea 2	Capitolul V secțiunea 4
Articolul 5	Articolul 34
Articolul 6	Articolele 29 și 41
Articolul 7	Articolul 26
Articolul 8	Articolul 27
Articolul 9	Articolul 30
Articolul 10	Articolul 38 alineatul (2) literele (b) și (c)
Articolul 11 alineatele (1)-(2)	Articolul 7 alineatele (1) și (2)
Articolul 12	Articolul 7 alineatul (3)
Capitolul IV	Capitolul VI
Articolul 13	Articolul 42
Capitolul V	Capitolul VIII
Capitolul V secțiunea 1	Capitolul VIII secțiunea 1
Articolul 14	Articolul 44
Articolul 15	Articolul 45
Capitolul V secțiunea 2	Capitolul VIII secțiunea 4
Articolul 16	Articolul 47

Regulamentul (CE) nr. 1777/2005	Prezentul regulament
Articolul 17	Articolul 48
Capitolul VI	Capitolul IX
Articolul 18	Articolul 52
Capitolul VII	Capitolul XI
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 56
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 57
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 58
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 62
Articolul 20 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 59
Articolul 20 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 60
Articolul 20 alineatul (3) al treilea paragraf	Articolul 63
Articolul 20 alineatul (4)	Articolul 61
Capitolul VIII	Capitolul V secțiunea 3
Articolul 21	Articolul 16
Articolul 22	Articolul 14
Capitolul IX	Capitolul XII
Articolul 23	Articolul 65
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Anexa III